కనకం గట్టెక్కిన వైనము

"…..కొడుకు కోటా కొట్టి స్టేజెక్కితే క్రిష్ణపరమాత్మలా అనేవోడూరే"

"మనోడు నాటకాలూ గట్టా ఏసేవోడన్నమాట"

"ఈడి సంగతి నీకేం దెలుసు? అప్పట్లోనే ఈడికో ముండ ఉండేది"

"ఛా. నోరు ముయ్యి"

"ముండంటే ముండగాదనుకో. ఈడికంటే పుస్కరం పెద్దది. ఈణ్నే సర్దాగా ఉంచుకుందది. ఏరా"

"ఆడొకడేనా ఇద్దరూ జాయింటా?"

"నన్ను రానిచ్చేడేటీ! సైకిలెక్కి దొబ్బేసేవోడు"

"ఆ యెధవ నోరు ఇంక ముయ్యి. ఓ సిగరెట్టందుకో"

సత్తిరాజు జేబులోంచి చార్మినారు తీసిచ్చాడు. కనకం వెలిగించుకున్నాడు. నారాయణ కేకేశాడు.

"ఇదో. రొం టీలు చెప్పి గంటయింది. ఇస్తావా పొమ్మంటావా?"

పోలీసు స్టేషనెదురుగా కేంటీన్‌లో కూచున్నారు ముగ్గురూ. కనకం ఎర్ర టోపీ టేబిలుమీద పెట్టేడు. మిగతా ఇద్దరూ ఒళ్లో పెట్టుకున్నారు. కోటా కొట్టి స్టేజెక్కితే క్రిష్ణపరమాత్మలా గతంలో ఆనే 'లంజికొడుకు' కనకం. సత్తిరాజు, కనకం ఒకే ఊరు, ఒకే స్కూలు, ఒకే కాపీ కొట్టి ప్రస్తుతం ఒకే స్టేషను. కనకానికి నలభై ఏడు దాటేయి. నుదుటి మీద చిన్న నిలువు ఎర్రబొట్టు పెడతాడు. ఇంచుమించుగాముగ్గురిదీ ఒకే వయసు. ఇంతలో రెండు టీలు మూడు వచ్చేయి. టీలు చప్పరిస్తుండగా స్టేషను తుడిచే అప్పాయమ్మ టీ గ్లాసులు పట్టుకుని ఒచ్చింది.

"టీ ఎవరికే?" అరిచాడు సత్తిరాజు.

"రాజుకండి"

"ఆడి పని బావుందిరా" అన్నాడు నారాయణ.

"లంజి కొడుకు మూడొందలకి మించి లేదన్నాడు. ఇద్దరి కేసేడు. మొదటాడు

చూసుకోలేదు. రొండోవాడు చూళ్లేదు. ఇద్దరు స్టూడెంట్లు చూసి తగులుకున్నారు. ఉతికేసే రెదవని"

"ఆడికి దెబ్బలు లెక్కేటి? లోపలెవరేశారు?"

"కుర్రాళ్లే లాక్కొచ్చి పారేశారు"

ఇద్దరి మాటలూ వింటూ పరధ్యానంగా టీ తాగుతున్నాడు కనకం. కనకం మనసు ఇక్కడ లేదు. స్టేషన్లోనూ లేదు. టీ తాగి నారాయణ లేచేడు. టోపీ పెట్టుకుంటూ ఇద్దరి వేపూ చూస్తూ అన్నాడు.

"ఒస్తారా"

"పది నిముషాలు. నడుస్తూండు"

నారాయణ వెళ్లిపోయాడు. సత్తిరాజు మరో సిగరెట్టు వెలిగించి కనకానికి సిగరెట్టు అందిస్తూ అడిగాడు.

"ఊ. అలాగున్నావేంట్రా! మాటా మంతీ లేదు"

"సుబ్బరంగా గుండు గీయించుకుని పెత్తిరుపతెల్లి గుడి దగ్గర అడుక్కోడం నయం"

"అయబాబోయి. అసలు గొడవేటీ?"

"ఎక్కడా దొరకనట్టు ఆ ఎదవ కొడుక్కిచ్చి చేశాను. ఆడికంటే లోపలేసిన రాజుగాడునయం. జేబులు గొడితేనే ఇంకోళ్ల దగ్గర అడుక్కోడు ఛీ"

సత్తిరాజుకి అర్థవైంది.

"మళ్లీ ఒచ్చేడేటీ?"

"ఆడ్రాలేదు. అమ్మాయిని పంపేశాడు. తినేస్తన్నాడ్రా దాన్ని. పాపం దానికి నా మొకం సూడ్డానికి సిగ్గేసిపోతోంది. ఆళ్లమ్మ దగ్గిర కూసుని ఏడుపంట. ఆడసలు మొగాడా ఆడ లంజికొడుకురా? నా చెయ్యి నాకడానికి సిగ్గేనా లేదురా ఆడికి?"

"అయన్నీ వుంటే గొడవేవుంది! నీ దగ్గిర తేరగాగాని మూలుగుతోందను కుంటున్నాడేమో. అసలు మొదటే మొండి చెయ్యి చూపించాల్సింది"

"సరే. ఆడి ఎదవ మొకం చూసిస్తావేట్రా? మనమ్మాయి ప్రిస్టేజీ పోద్దనీ, దాన్నిసరిగా చూడ్డనీ గదా. ఆర్నెల్లు అయందో లేదో అర్జెంటుగా ఏడొందలు కావాలంటే చచ్చీచెడీ సదిరేను. ఇప్పుడిదీ. నువ్వు దాన్నీసారి చూళ్లేదు బిక్కచచ్చిపోయింది"

"ఊ. ఈసారెంతకీ బేరం?"

"పదేనొందలు"

"పాపెప్పుడొచ్చింది?"

"మొన్న. ఒరే సత్తీ నే జెబ్తున్నా. అల్లుడా గిల్లుడా. ఆణ్ని ఏదో ఓ రోజు మక్కెలిరగదన్ని బొక్కలో దోయిస్తా"

"అదిప్పుడు నేనే జెయ్యగల్ను. రేపొద్దున్నుంచీ నీ కూతురు నీ ఇంటోనే ఇంక. మన వీక్ సాయింటు అదే గదా"

కనకం మాట్లాడలేదు. ఉదయం డ్యూటీకొచ్చిన దగ్గిర్నుంచీ కూతురు జ్ఞాపకం వస్తోంది.

సైకిలెక్కబోతూంటే తలుపు పక్కన నుంచుని జాలిగా చూసింది. కనకానికి అల్లుడు తీసేసినా పోని ఆనెకాయలా తయారయ్యాడు. కూతురి పెళ్లి చేసి రెండేళ్లయింది. అల్లుడు మెకానిక్కు. బాగా సంపాయిస్తున్నాడు. కనకానికి ఇద్దరు కూతుళ్లు. రెండోది కూడా పెళ్లికి సిద్ధంగా ఉంది.

కనకవే సిద్ధంగా లేడు. అల్లుడు ఎస్.ఐ కంటే హీనంగా తయారయి కూచున్నాడు. చీటికీ మాటికీ డబ్బు తెమ్మనడం, వేధించడం, కడుపులో వస్తువు పడ్డప్పుడు చెయ్యి చేసుకోవడం కూడా జరుగుతోంది. ఈసారి కనకం అల్లుడు థర్డ్ డిగ్రీ ఏర్పాటు చేశాడు. కనీసం పదిహేను వందలు లేకుండా ఇంటికి రావొద్దని పంపేశాడు. కనకానికి ఏం చెయ్యాలో తెలీలేదు. "ఇంకో 'సెటప్పుగానీ చేశా'డేమో అడగమన్నాడు భార్యని. అదేవీ లేదంది అమ్మాయి. 'మగాళ్ల సెటప్పులు ఈళ్లకేం తెలుస్తాయి' అనుకున్నాడు కనకం. అల్లుడు దానాదీనా కనకాన్ని పోలీసు దెబ్బలు కొడుతున్నాడు.

ఇద్దరూ లేచి స్టేషను వేపు నడిచారు.

"మరేం జేద్దావనీ?" అడిగేడు సత్తిరాజు.

"అదే అర్థం అవుతుం లేదు. ఏణ్నించిదేన్రా? వేయ్యేనా గావాలా వద్దా?"

"సరే ఆలోచిద్దాం"

"అంత కేషు ఎవరి కాళ్లట్టుకుంటే ఎవడిస్తాడు?"

తరువాత సైకిలెక్కి డ్యూటీ మీద వెళ్లిపోయాడు కనకం. మధ్యాహ్నం భోజనం చేసి స్టేషను వెనకాల షెడ్డులో బెంచీ మీద పడుకున్నాడు సత్తిరాజు. కనకం భోంచేస్తానని ఇంటికెళ్లేడు.

"ఏం బాబూ ఆయిగా తొంగున్నావా?" తల దగ్గర కూచుంటూ అడిగాడు నారాయణ.

"లేదెహె"

"రాజుగాడు ఏం జేసేడో ఎరుగుదువా? మూడొందలన్నాడా? అప్పటికే నానిగాడికి రెండొందల దాకా దాటేశాడంట. ఇప్పుడే ఆడూ పట్టుకొచ్చి ఇచ్చేడు"

నవ్వేడు సత్తిరాజు.

"ఆడి ఆశ బావుంది. పండగ సీజను. సాయంత్రానికి వెయ్యి జేసేవోడు"ముక్కు చివర బీడీ అంటుకున్నట్టు చటుక్కున లేచికూచున్నాడు సత్తిరాజు. నారాయణ కబ్బులోకి దిగేడు. సగం సగం వింటూ కూచున్నాడు సత్తిరాజు.

"నీకివ్వలేదా!"

"ఏవిటి?"

"బుర్రగాని ఇక్కడ లేదా? ఇందాకట్నించి నే చెప్పేదిండం లేదన్నమాట"

"లేదు" అన్నాడు సత్తిరాజు. నారాయణ ఇష్టంగా రెండుబూతులు తిట్టేడు. నారాయణ మాట్లాడుతున్నంతసేపూ సత్తిరాజు ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. చటుక్కున జ్ఞానోదయం అయింది. చోరీకేసులో దొరికిన వస్తువులు మాకక్కర్లేదని వెళ్లిపోయినంత సంతోషంగా ఉంది సత్తిరాజుకి.

"మాటొరే" అని మొదలెట్టాడు సత్తిరాజు. మాటాడకుండా విన్నాడు నారాయణ. కాసేపు ఆలోచించి సరేనన్నాడు.

"రాత్రి డ్యూటీ ఎవరిది?"

"ఎవడయితేనేం. అయన్నీ నాకొదిలేయ్" కాసేపు కూచుని నారాయణ బయటికీ సత్తిరాజు నిద్రలోకి వెళ్లిపోయారు.

చీకటి పడుతోంది. బయటకంటే ముందు స్టేషన్లోకి చీకట్లు ఒచ్చేయి. వెనకాల షెడ్డులో చీకటిచిక్కగా ఉంది. స్టేషనుగుమ్మంలోంచి లైటు పడుతోంది. సత్తిరాజూ, నారాయణా సిగరెట్లు వెలిగించి అగ్గిపెట్టి అందించారు. సర్రున పుల్లగీసి బీడీ వెలిగించాడు రాజు. పుల్ల వెలుగులో వాడి మొహం చమటతో మెరిసింది. ఉంగరాల జుట్టూ, కొంచెం ఉబికిన కళ్లూ చప్పిడి దవడలూ, సన్నగా నరంలా ఉంటాడు రాజు. కాసేపు సత్తిరాజు, కాసేపు నారాయణ మాట్లాడేరు. అంతా విని రాజు నవ్వేడు.

"నేనక్కడక్కడే ఉంటాను. ఎదవ్వేషాలు ఏస్తే తెలుసుగా, నీ కాళ్లతో నువ్వు నళ్లేవు. నీ చేతుల్తో నువ్వు తిన్లేవు"

"నాకు తెలుసు గురూ" అన్నాడు రాజు

"మరేం జేద్దాం?"అన్నాడు సత్తిరాజు.

రాజు ఆలోచిస్తుండగా వివరంగా చెప్పేడు. వాడికి తెలివితేటలు మెచ్చుకుంటూ కితాబుగా "దొంగ తొత్తు కొడక" అన్నాడు నారాయణ.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం వరకూ కనకానికి సత్తిరాజు కనిపించలేదు. మధ్యాహ్నం ఇద్దరూ షెడ్డులోకూచున్నారు. సిగరెట్టు వెలిగించి కనకం భుజం మీద చెయ్యేసి చెప్పాడు సత్తిరాజు.

"నువ్వారికే ఇదై పోకు. రేపుదయానికి ఏదోఏర్పాటు చేద్దాం"

"ఎక్కణ్ణించి?"

"నే జేస్తాగా, నువ్వుండు"

స్వహస్తాలతో సాధ్యమైనంత చిన్న ముక్కలుగా అల్లుణ్ణి తరగాలనిపించింది కనకానికి.

తాత్కాలికంగా "ఎవడికి పుట్టేశాడోగాని ఎదవ" అనుకుని ఊరుకున్నాడు.

షెడ్డులో మళ్లీ చీకటి పడింది. మరి కాసేపుచూసి నారాయణా, సత్తిరాజు లేచేరు. బయటికి నడుస్తూ లాకప్పు దగ్గర ఆగి తలూపేడు నారాయణ ఇద్దరూ సైకిళ్లెక్కి కాళ్లు నేలమీద మోపి నుంచున్నారు. ఓ నిమిషం తరవాత చెవట తుడుచుకుంటూ రాజు వచ్చేడు.

"డీలక్సు దగ్గరికి రండి. కొత్త సినిమా రిలీజు" అన్నాడు.

"పద"

రాజు చకచక నడుచుకుంటూముందు వెళ్లేడు. సైకిళ్లు మీద సినిమా హాలు దగ్గరికి చేరారు ఇద్దరూ. హాలుదగ్గర యుద్ధంలా వుంది. హీరో అట్టబొమ్మకి పెద్ద దండ వేలాడుతోంది.

సైకిళ్లు స్టేండులోపెట్టి ఇద్దరూ సిగరెట్లు వెలిగించి నుంచున్నారు. రాజు వానపాములా జనంలోకి జారడం వాళ్లు గమనించలేదు. ఇరవై నిమిషాలు తరువాత సత్తిరాజు అన్నాడు "అడుగోరా లంజికొడుకు"

తరువాత మరో గంటపైగా రాజుని ఆళ్లు చూస్తేనే ఉన్నారు. ఇద్దరూ మధ్యలో చిరునవ్వులు పంచుకుంటూ, సోడాలు తాగుతూ ఉండిపోయారు. అనర్గళంగా ఆశుపద్యాలు చెబుతున్న రామకృష్ణ కవిని చూస్తున్న గురువుల్లాగ ఇద్దరూ, రాజు జనం మధ్య నుంచి పడుగుపేకలాగ కళాత్మకంగా తిరుగుతూ జేబుల బరువులు తగ్గించడం చూస్తూ

ఉండిపోయారు. ఉభయ గోదావరి జిల్లాల్లో రాజులాంటి కళాకారుదు లేడనే నిర్ణయానికి వచ్చేరిద్దరూ. ఇద్దర్నీ దాటుకుంటూ రాజు మెల్లిగా అన్నాడు.

"పదండి పోదాం"

ముందు రాజూ, వెనక నారాయణ, సత్తిరాజు కొంత దూరం నడిచేరు. సందు మలుపులో ఆగేడు రాజు. తడిచేత్తో జేబులోంచి రెండు పర్సులూ మూడు చిన్న నోట్ల కట్టలూ ఇచ్చేడు.

"సరే నువ్వుపద. చికెన్ పొట్లం కట్టించుకుని వస్తాం" అంటూ సత్తిరాజు సైకిలేక్కేడు.

నారాయణ వెనకాల బయలుదేరేడు. ఓ అరగంట తరువాత షెడ్డులో ముగ్గురూ కూచుని ఉన్నారు. రాజు చికెన్ కొరుకుతున్నాడు.

"ఎంతయింది గురూగారూ!"

"నిన్నా ఇవాళా వెయ్యి దాటింది"

"కొత్త రిలీజు గదండీ!"

ఉదయం పది గంటలకి సత్తిరాజూ, కనకం కేంటీన్‌లో కూచున్నారు. కనకం మొహం మొన్నటి అప్పడంలా వుంది. ఇద్దరూ సిగరెట్లు వెలిగించారు. జేబులోంచి డబ్బు తీసి ఇచ్చాడు సత్తిరాజు. డబ్బుచూసి నోరు తెరిచాడు కనకం. సిగరెట్టు టీలో పడింది.

"ఎక్కడిదిరా?"

"తారువాజ్జెప్తాలే. నీకు దెలీని విద్యేటీ? ముందు అమ్మాయికిచ్చి మధ్యాహ్నం బస్సుకి పంపించు"

కనకం మొహం విప్పారింది. డబ్బులు జేబులోపెట్టుకుని కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా ప్రేమగా అన్నాడు.

"యెదవ లంజి కొడకా"

21-2-1992, ***ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక***

❖ ❖ ❖